69e jaargang. — N° 82. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 14 October 1911.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée,** uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centie'.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Onderzoek bij de Doctoors

De *Belgische Matigheidsbond voor Doctoors* heeft een uiterst lofweerdig en even gewichtig besluit genomen, ten voordeele van de drankbestrijding.

Ziehier wat wij lezen in 't Meertnummer van haar bondsbulletijn :

* * *

De gezondheid is de grootste schat ; vraag het aan de zieken, zij schatten haar volgens hare juiste waerde ; vraag het aan degenen die tot hun gemiddelden leeftijd gekomen zijn en den sleet hunner organen reeds min of meer beginnen te voelen.

Ook is de geneesheer niet alleen de bijvoorkeur geraadpleegde raadgever der huismoeders, naar wiens raadgevingen zij met de meeste aandacht luisteren, maar ook van hen die herstel noodig hebben of verlangen gezond te blijven.

Ziedaar waarom wij het gedacht vormden, aan het volk de meening onzer medepractijkgenooten te doen kennen nopens den alcool en zijne uitwerksels.

Dit werd in België nog niet gedaan, terwijl in Holland en meer andere landen de geneesheeren zich de alcoolkwestie dusdanig aantrokken, dat zij onder hen alcoolbestrijdende verklaringen ter ondertekening hebben laten rondgaan, die op de eerste plaats door de professors der Hollandsche Universiteiten onderteekend werden.

Deze verklaringen zijn uitgegeven geweest en wijd verspreid ; zij brandmerken den alcool, vernielen de vooroordeelen en klagen het klare gevaar aan, dat het gebruik van alcool doet loopen aan de zedelijke en lichamelijke volksgezondheid.

Op zijne beurt, heeft de *Belgische Matigheidsbond voor Doctoors* besloten een soortgelijk manifest af te kondigen.

Ons ontwerp zal gelukken, vermits het alleszins lofbaar is, en omdat al onze confraters meermalen in de gelegenheid waren den rampzaligen rol van den alcool na te gaan om overtuigd te zijn.

Aan alle Belgische geneesheeren zullen de vier navolgende verklaringen gezonden worden ; zij zijn nauwkeurig, duidelijk en drukken de zienswijze dusdanig uit, dat zij door elken practijkgenoot kunnen onderteekend worden.

Ook zal geen enkel confrater nalaten ons te helpen in onze taak ten bate der gezondheidsvoorzorgen en allen zullen ongetwijfeld de verklaringskaart behoorlijk geteekend terugzenden.

De kennis welke het onwetend of onverschillig publiek door deze algemeene raadpleging van het Belgisch geneeskundig korps zal opdoen, zal een hoogst ernstige steun daarstellen voor de antialcoolische maatschappijen ; dit onderzoek zal tevens beter de aandacht opwekken van meer dan één goeden burger, en een alleszins nuttige invloed uitoefenen op de toekomst onzer kinderen.

Ziehier den tekst der verklaringen :

Ik verklaar in te stemmen met de navolgende besluiten van den Belgischen Matigheidsbond voor Doctoors :

1° Het is eene dwaling te gelooven, dat het gebruik der alcoolhoudende dranken versterkt, voedt of verwarmt ;

2° Het is beslist mogelijk in uitstekende gezondheid te leven en te arbeiden zonder alcool of welkdanige alcoolhoudende dranken te bezigen ;

3° Het gebruik der alcoolhoudende dranken leidt tot ziekten en verergert deze ;

4° Zuiver water is de gezondste drank.

Bemesting der Herfstgranen.

De landen die eenen oogst gedragen hebben zijn verarmd aan voedende bestanddeelen. Alzoo een gemiddelde oogst van graan ontneemt aan den grond 60 k. stikstof, 25 kil. fosforzuur en 40 kil. potasch. Daarom moet de landbouwer, vooraleer zijn zaad aan den grond toe te vertrouwen, ten minste de bestanddeelen terug geven welke de vorige oogst er uitgeput heeft, indien hij de vruchtbaarheid van den grond niet wil verminderen. Nochtans zijn er veel landbouwers die voor het zaaien der wintergranen den grond niet bemesten. Zij nemen als voorwensel dat de grond, genoegzaam voor den vorigen gemest geweest zijnde, nog schoone opbrengsten kan geven zonder nieuw mest.

Men kan voorzeker nog eenen oogst bekomen, doch men moet rekening houden van dit punt, dat de wortels alle parceeltjes grond niet kunnen aantreffen en dat alzoo een deel van het mest onwerkzaam blijft.

Over het teruggeven der meststoffen aan den grond, moet er nogtans eene uitzondering gemaakt worden, voor het stikstof in de bemesting der granen na klaver of een ander peulgewas. Deze planten, den grond in stikstof verrijkende, wordt alzoo de stikstofhoudende bemesting verminderd en soms blijft zij zelf zonder eenig uitwerksel.

De voornaamste meststoffen gebruikt voor herfstgranen zijn het stalmest en de gefosfateerde, potasachtige en stikstofhoudende meststoffen.

Het stalmest, zoo goed mogelijk verdeeld, zal door eene gewone ploeging zoo lang mogelijk vóór het zaaien ondergedolven worden. Het zal een eenstige voorraad uitmaken.

Het beste gebruikmiddel der potasachtige en gefosfateerde meststoffen is ze gelijktijdig met het stalmest onder te delven. Zij zullen alzoo beter verdeeld worden op de gansche diepte der laag grond door de wortels aangeraakt. Men kan ze nogtans door de egging of den uitroeier onderdelven. Men past gewoonlijk per hectaar, in goeden grond, 400 kil. superfosfaat en 125 kil. potaschchloruur.

Het gebruik van een werkend stikstofhoudend meststof vóór den winter en vooral van het ammoniaksulfaat is thans zeer in voege. Het prikkelt den groei en levert stevige planten op, welke weerstand aan het slecht weder kunnen bieden. Men past voor het zaaien 100 kil. per hectaar toe en het overige der stikstofhoudende bemesting zal in de lente gegeven worden, insgelijks onder vorm van ammoniaksulfaat, 8 of 14 dagen voor het hernemen van den groei.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS

Ter gelegenheid **der Foor van Luik** zal er eenen bijzonderen trein ingericht worden tusschen Luik en Hasselt op zondagen

8, 15, 22 en 29 October

Vertrek			
Luik-Guillemins	23 u.	15	ledig
Jonlosse	28	20	geladen
Palais	0 2	0 3	
Vivegnis	0.7	0 10	
Herstal	0 15	0 16	
Milmort	0 29	0.28	
Liers	0.34	0.35	
Vill.-rs-Jupreille	—	0 42	
Glons	0.51	0.52	
Nederhein	0 57	0.58	
Tongeren	1.04	1.08	
Hoeselt	1 18	1.19	
Bilsen	1 23	1.24	
Beverst	1.30	1.31	
Diepenbeek	1.37	1.38	
Hasselt	1.47		

Keuringen en prijskampen der HENGSTEN bestemd tot de dekking in 1912.

De vergaderingen der Commissie gelast met de keuring der paarden, die tot de dekking in de provincie Limburg bestemd zijn en met het toekennen der premiën ingesteld door 't reglement over het verbeteren van het paardenras, zullen plaats hebben op de hierna aangeduide tijdstippen, te weten :

A. — Voor de keuring der hengsten, voor de omschrijvingsprijskampen der hengstenveulens en der hengsten en voor het toekennen der gewone bewaringspremiën :

1° te Tongeren, op zaterdag 21 October 1911, voor de omschrijving van Tongeren, begrijpende de volgende gemeenten :

Bitsingen, Berg, Bommershoven, Brouckom, Canne, Cortessem, Coninxheim, Eben-Emael, Fall-Mheer, Freeren, Genoels-Elderen, Gors-Leeuw, Gutenhoven, Groot-Loon, Guygoven, Henis, Herderen, Sint-Huibrechts-Hern, Herstappe, Dietsche-Heur, Hex, Hoeselt, Horpmael, Jesseren, Kern-Niel, Loon, Louw, Mall, Membruggen, Millen, Ternayen, Nederheim, Neer-Repen, Wonteringen, Over-Repen, Piringen, Riempst, Rixingen, Ruckelingen-op-den-Jeker, Romershoven, Rutten, Schalkhoven, 's Heeren Elderen, Sichen-Sussen-Bolré, Sluise, Tongeren, Vechmael, Vliermael, Vlijtingen, Vroenhoven, Werm, Wehede, Wintershoven, Wonck.

Deze vergaderingen zullen beginnen om 9 u 's morgens.

B — Voor het toekennen der provinciale prijskampprëmiën en der bewaringspremiën van fr. 6,000, alsook voor het keuren der hengsten, die niet op de keuringen van October zijn kunnen gebracht worden :

Te Hasselt, op woensdag 15 November 1911, om 10 uren.

De inschrijvingen voor de keuringen en prijskampen moeten per gewonen brief of in persoon genomen worden ten huize van den heer Bessemans, secretaris der provinciale Keurcommissie van het paardenras en Staatslandbouwkundige te Sint-Truiden, ten laatste op den dag, die de vergadering van gezegde Commissie voorafgaat. Alle aanvraag niet op gezegden dag ontvangen, zal niet meer aangenomen worden.

— LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een « TOP » bestelt, let wel op dat men U geen ander water schenke.

Er bestaat maar één « TOPBRONNEN » water, en deze die zonder U te verwittigen, ander water geven, wanneer gij « TOP » vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. FIEVE & Cie, Gent. Het zijn de beste.

GOUDZOEKERS GEDOOD — Men meldt uit Blagovestschenk (Siberië) dat eene karavaan goudzoekers, bestaande uit 20 personen, en die terugkeerde na een tocht die zeer veel opleverde, op de boorden van de Selemschi aangevallen en gedood werd door eene bende ontsnapte galeibeveiden.

Veertien personen werden gedood. De andere overblijvenden konden zich al zwemmende redden en zich kan ontrekken aan de opzoekingen der bandieten. Deze vluchten met het goud dat tusschen hun handen viel.

—Zwakke lieden bleek van kleuren.
Neemt om u meer op te beuren,
't Beste middel wijd beroemd,
Samson-Kina wordt t genoemd.
Samson-Kina, Zuivere Kina wijn
Jacques Neefs, Antwerpen.

EENE VOEDSTER VERGIFTIGT HARE FAMILIE. — Eene jonge geëmploieerde voedster is te New-Orleans aangehouden, beschuldigd hare zuster Elisa vergiftigd te hebben. Men vermoedt dat zij op dezelfde wijze hare ouders en een andere zuster vermoord heeft. Uit de lijkschouwing der jonge Elisa, blijkt dat zij eene hoeveelheid morphine ingenomen had, genoeg om twee personen te doden.

Sedert hare familie uitgestorven is, heeft de beschuldigde rond de 9000 fr. verzekeringspremies opgestrokken.

Hare eerste zuster stierf in juni 1910, haar vader drie weken later en hare moeder 14 dagen daarna.

— HET SCHIJNT dat een schoone chromo thans de pakken van een kilo Trappisten Chicorei Vincart vergezellen.

EENE ZEEPSTAAT VAN DEN ALKOOL IN AMERIKA. — Tot hiertoe was de staat Maine, in de Vereenigde Staten, een zoogezegde « droge » staat, in welken den verkoop van sterke dranken verboden was.

Daar komen nu kiezingen plaats te hebben welke de meerderheid hebben gegeven aan de voorstanders van den alkoolverkoop.

De meerderheid is klein, maar ze is er : 60,807 stemmen voor den verkoop, tegen 60,180 tegen den verkoop.

De buiten-distrikten hebben tegen den verkoop gestemd, terwijl de steden er voor stemden.

De wet zal nu veranderd worden en den alkoolverkoop toelaten. De alkoolbestrijders doen pogingen om te bekomen dat elke gemeente, naar willekeur, den verkoop moge verbieden of toelaten.

In nog 8 staten is de verkoop van alkool verboden, namelijk in Noord-Dakota, Kansas, Georgie, Oklahama, Alabama, Mississipi, Tennessee en Noord-Karolina.

— VAN WEGE DE ZUSTER OVERSTE VAN ST-GERMAIN : Zend mij nog tien doozen Borstpastilles Walthery. Ik vind ze uitmuntend en beter dan al de andere geneesmiddelen tegen hoest en keelpijn.

— DE OOGST IN FRANKRIJK — Wij hebben dit jaar eenen goeden graanoogst gehad dat weet men. Nochtans is de graanoogst voor Frankrijk niet voldoende voor de behoeften van het Fransche volk.

Frankrijk heeft jaarlijks 95 035,000 kwintalen van 100 kilos noodig. De laatste oogst heeft er maar 91 910,820 voortgebracht, zoodat er nog ruim 3 miljoen te kort zijn, welke moeten aangevuld worden door invoer uit Algiers en Tunis.

De overvloedige graanoogst is dus in Frankrijk niet in staat het verlies te vergoeden, dat ook de droogte aldaar aan den najaaroogst berokkend heeft.

— HET SCHIJNT dat al de huisvrouwen liefhebsters van eene fijne tas thans de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Ze weten wa' goed is.

— ONZE BOERTJES ZIJN ZOO DOM NIET ! — Een oude Flakkeesche boer had water voor zijn vee noodig en begon een welput te graven. Het was een zwaar werk. Langzamerhand naderde het werk zijne voltooiing en het succes scheen volkomen. Maar helaas, op een goeden dag, toen hij er de laatste hand aan gelegd had, stortte de put in en de arbeid van heel de week was verloren.

Een oogenblik trok ons boertje zich van wanhoop de haren uit het hoofd ; toen kreeg hij eene ingeving : hij trok zijn jas uit, nam zijne pet af en legde die zorgvuldig aan den rand van den ingestorten put. Toen kroop hij zelf onder een nabijgelegen hoopschelf en wachtte de dingen, die komen zouden.

Het duurde niet lang of er liep een buurman voorbij die eens naar den put ging kijken. Hij zag hoe treurig het er mee stond en toen hij de pet en de jas er bij zag liggen, meende hij natuurlijk dat de ongelukkige man bij de instorting was medegesleept en nu op den bodem van zijnen put onder de puinen bedol en lag. 't Spreekt van zelf dat hij, door menschlievendheid gedreven, dadelijk alarm maakte en na korten tijd waren eene groote menigte boeren om de plek verzameld. Met schoppen en spaden groeven ze tot zij den put geheel hadden leeg gemaakt.

Het was een zwaar en vermoeiend werk, maar de genegenheid voor het ongelukkige slachtoffer en het ernstige verlangen om hem te redden, schonk den arbeider krachten.

Eindelijk was de taak volbracht en de put tot den bodem leeggedolven ; doch van den ouden boer was heen spoor te ontdekken. Nadat ze hem te vergeefs gezocht hadden, togen ze vermoeid huiswaarts.

Toen kwam de boer uit zijne schuilplaats te voorschijn en dankbaarheid vervulde zijn hart dat de naastenliefde toch nog niet geheel uit dit tranendal verdweenen was.

— DE VERSTOPPING en al hare gevolgen (duizelingen, schele hoofdmen, zwaarmoedigheden, slechte spijsverteringen enz.) zijn altijd genezen door de antislijmachtige Walthery Pil. 1 fr. de doos.

— Keukenmeid die van mevrouw een standje krijgt, omdat zij de melk laat overkoken. Zonderling, mevrouw, het schijnt, als de melk over kookt, dat uw geld ook overkookt.

*** Ieder onzer daden wordt beloond of gestraft. Maar wij erkennen dit niet : want de belooning schijnt ons te gering

— GOEDKOOPE MESTING VAN HET VEE — Wilt gij goedkoop uw vee vetten, geeft het den verrijkten kolookoek van Landen. (Eenig fabriekant.)

Rijkdom gelijk aan die van het lijnmeel, zeer verteerbaar.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estèphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup, St-Estèphe, Médoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médoc wijnen en niet als CHATEAU Canteloup mogen verkocht worden.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in alien aard met grooten afslag.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAR, BEDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (schtheid gewaarborgd). Kleine meubels.

Paul Gunstalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4025.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot deapotheek Gauthier, Mechelen.

MODE-KLEINIGHEDEN OF .. GRUWELEN ?

De ouderwetsche bontmanchetten of polsjes, die vroeger onvermijdelijk bij een boa of pelskraag behoorden, duiken weer op, natuurlijk in eenigszins anderen vorm. Het allermodernste op dit gebied vertoont zich als pelsarmbanden van hermelijn of ander bont, met het bijbehoorende dierenkopje als sluiting. Deze armbanden leggen als een slang om den pols, en zullen, als iets bijzonders en nieuws, wel in den smaak vallen. Zeer chic bij een pelsmuts staan hoedenspelden met kleine dierenkopjes. Meer aardig dan practisch zijn de nieuwste halsruches van marabouteveren. Om mee naar schouwburg, concert of soirée te nemen maken pompadours of taschjes van hermelijn een goed effect. Dit jaar worden de bonte hoeden verdrongen door hoeden van echt « persian lamb », gegarneerd met marabout-veeren. Heel mooi, maar ook heel duur. Een ander nieuwtje zijn halsruches en groote cravates van hermelijn, met lange kanten afgemaakt. Over het geheel n'en déplise M. Jean Worth, die de vereeniging van pelswerk en kant een misdaad tegen den stijl en den goeden smaak noemt, zijn beide materialen dit jaar weer innig verbonden, bijna onafscheidelijk.

VEE IN DE WEIDE

't IS nu weer de meest geschikte tijd om op te merken hoe velkom een schuilplaats voor het vee in de weide is, zelfs nu, bij het buitengewoon schoone weder der Octoberdagen. Wie zulk een open schuurtje of link afdak voor z'n groot en klein vee in het land heeft staan, vindt na een koelen nacht buna alle vee daarin verschoten. Het is er uit eigen beweging binnengegaan en wachtte er de eerste teekenen van den komenden dag af. Op de weinige zeer warme dagen gingen sommige runderen er ook gedurende de middaguren wegschuilen en de schapen elken middag dat de zon scheen.

Zondag lì. stond in een stuk grasland, waarin alleen een kudde schapen weidde, een graswagen. 's Middags verdrongen de schapen elkaar om een beschut plaatsje tegen de toen even brandende zonnestralen aan den kant waar de wagen schaduw gaf. 's Anderendaags vroeg lagen ze er gedeeltelijk onder, gedeeltelijk tegen aan, aan een kant vanwaar de vorstige nachtwind niet kwam.

Behoeft men nog te vragen, wat deze dieren zouden doen, zoo zij altijd eene schuilplaats konden bereiken en hoe welkom deze hun zou zijn bij herfstig weder ?

Voorbereiding tot pijnloos slachten van Dieren

In een der Parijsche abattoirs worden plannen beraamd voor proefnemingen in 't pijnloos slachten van dieren, door middel van zwakke electrische stroom. De toegepaste methode is die, uitgevonden door Dr Leduc, professor aan de geneeskundige school te Nantes en was beschreven in de « Herald » van 12 Jan. 1908.

Een correspondent van de Herald bezocht het abattoir te Vaurigard ten einde iets meer te weten te komen van deze nieuwigheid en ondervroeg een slager die belast was met de proefnemingen doch voorloopig onbekend wenschte te blijven.

De proef zal binnen enkele dagen genomen worden. Wij wachten op de kap die op het hoofd van het te slachten dier moet worden geplaatst. Wij denken de stroom van de gewone licht-centrale te gebruiken.

De toepassing der electrische slachterij zal aanmerkelijk kostbaarder zijn dan de methode die nu gebruikt wordt. Ik getroost me echter de kosten van proefneming voor alle methoden die bestaan om te weten welken invloed het op het vleesch heeft. Er is veel belangstelling voor deze nieuwe proef.

In verband met deze kwestie is het misschien belangrijk te weten dat er door de 50 slagers te Vaurigard gemiddeld 180 ossen, 180 kalveren en 1000 schapen per dag geslacht worden om de paarden en varkens niet te noemen, maar de slachthuizen te Vaurigard zijn klein in vergelijk met die van La Villette waar 10 maal zooveel dieren per dag geslacht worden.

Maandelijksch Prijsraadsel van den Postrijder

RAADSEL VOOR DE MAAND OCTOBER :

Het eerste is een lichaamsdeel ;
Het tweede is eene lekkere vrucht ;
Het geheel is iets dat men niet gaarne in 't aangezicht ontvangt.

Aan de goede oplossing van het raadsel van de maand October zullen de volgende prijzen gehecht zijn :

1ste Prijs : Een goed UURWERK.
2de Prijs : Twee mooie VAZEN.
3de Prijs : Een KISTJE VAN 50 LEKKERE SIGAREN.
4de Prijs : Eene ingeraamde KUNSTSCHILDERIJ.

N. B. — De personen die ons de oplossing van het raadsel inzenden zijn verzocht dit te doen VOOR VRIJDAG 27 OCTOBER.

Ons prijsraadsel voor de maand September werd goed opgelost door :

MM. Jean Servaes van Coninxheim, Jean en Theophile Claesen van Groote-Spauwen, Arnold, Peter en Guillaume Snellings van Herx-Sint-Hubert, Julien Kleykens, Perpetuus Bierwaerts en Henri Groven van Jesseren, Daniel Baillien van Lauw, Jean en Pierre Tassin, Jean Martens, Mathys en Leonard Martens van Membruggen, de kinderen Jaspers, Dewalleff-Tilkin en J. Dewalleff van Nederheim, Lucien en Remi Mangelschots van Piringen, Charlier van Overrepen, Gilles We elds en Joseph Cloes van Rutten, Nicolas en Jos. Broeders van Rixingen, Lambertus Vanbrabant van Schalkhoven, Jules, Jacques en Camille Langenaken, Frederix-Toppet, Nicolaers, André en Louis Logtmans, Léon Logtmans, Pierre en René Vandecasbeek, Jean Vrancken en Joseph Noldus van Tongeren, Alphonse Piette en Auguste Dullaers van Vechmael, Armand Jonas van Vliermael, René Clerinx, Joseph Delvigne en Joseph Vanheers van Widoye, Auguste en Jean Swerts van Werm, Alexandre Hannosset van Wouteringen.

En door Mejufvrouwen Maria Cloesen van Coninxheim, Catharina Servaes van Cortessem, Christine en Hortense Claeseu van Groote-Spauwen, Apolonia, Catharina en Josephina Snellings van Hera-St-Hubert, Catharina en Jeanne Brulmans, Catharina en Maria Roosen en de kinderen Nelissen van Henis, Cecile Kleykens van Jesseren, Anna en Justine Peuskens van Ketzingen, Catharina Tassin, Anna, Maria, Hubertine en Gertrude Martens van Membruggen, Justine Requilé, Maria en Alise Jaspers van Nederheim, Maria Clerinx, Lambertine Cartenstadt en Veronique Peeters van Piringen, Sophie Cloes van Rutten, Anna en Maria Broeders van Rixingen, Const. Schmidt, wed° Clerinx-Lox, Maria, Louisa en Jeanne Hoex, Maria Pipeleers, Henriette Vandecasbeek, Josephine Vrancke v. Joseph Noldus, Louise Vrancken, Catherine en Rosalie Verleye, Hubertine Mangelschots, Maria en Emerence Wouters van Tongeren, Emilie Cuypers, Gertrude, Joanna en Antoinette Jonas van Vliermael, Th. Dullaers en Florentine Pipeleers van Vechmael, Flore en Elise Schepers van Vroenhoven en Joanna Snellings van Werm.

HET GEHEIMZINNIG HUIS

(16e VERVOLG).

— Ja, als hij komt, zegde Ursula bedenkelijk. Hij kan ook wel weer afgeschreven zijn. Wij zijn namelijk niet de éénigen, die aan hem schijven kunnen.

— Ge bedoelt M. Rennie, of tante ?

— Niet onmogelijk. De seeretaris voert niet voor niets de pen, en hij kan aan Merton eene voorstelling hebben gegeven, die ons bij den ouden heer in een alles behalve voordeelig licht plaatst.

Deze overweging, tegen welker juistheid inderdaad niets viel in te brengen, stemde Betty weer minder hoopvol.

— Altijd die secretaris ! riep zij gemelijk. Hoe komt het toch, dat al de oude domestieke van tante, de koetsier, de huishoudster, de keukenmeid, hem blijkbaar zou haten ?

— Och, van de ouden vind ik dat heel verklaarbaar, antwoordde Ursula. Zij zijn jaloersch en beschouwen hem als een indringer. Maar wat mij vreemd lijkt, is de manier waarop de kamermeid Martina hem aankijkt. Hebt ge dat niet opgemerkt ?

— Neen, zegde Betty. Wat bedoelt ge ?

— Wel ik weet niet juist hoe ik 't zeggen moet. Maar ze kijk hem aan op eene manier alsof zij hem haatte en toch bang voor hem was.

— O, Ursula, riep Betty, dat is toch zeker maar weer verbeelding van u.

— Ik geloof het niet. Let er zelf maar eens op. Er is iets vreemds tusschen die twee.

— Misschien haat zij hem enkel omdat hij in den grond toch eerlijk is en haar niet de dingen van tante wil laten stelen.

— Stil, stil. Dat weten wij niet. Wij behoeven niet alles te gelooven wat die oude kietsier vertelt.

— Wij wandelen in raadselen, zegde Betty diepzinnig. Het komt mij voor, dat tante toch wel wat meer dan exentriek moet zijn, om zulk een staat van zaken in haar huis te dulden en ons zoo zonderling te behandelen.

— Geduld nu maar, vermaande Ursula. Wij zullen er spoedig alles van weten, als M. Merton komt. Ofschoon, ik vraag mij wel eens af, of het niet mogelijk zou zijn ook hem een rad voor de oogen te draaien. Die heeren juristen houden zichzelf voor bovenmenschelijk slim ; maar toch zijn er voorbeelden van, als ik mij niet vergis, dat zij zich ook wel eens bij de neus hebben laten nemen.

— O, Ursula, hoe kunt ge nu toch van M. Merton zoo iets denken ! riep de brave Betty in hare onnoozelheid. En hierop gingen zij naar bed.

Zij werden door M. Merton niet lang meer in spanning gelaten ; want reeds den volgenden morgen ontvingen zij van hem de meedeeling, dat hij den volgenden dag naar Haven House dacht te komen, om met haar te spreken over hetgeen zij hem geschreven hadden. Dit was eene blijde boodschap, en de meisjes brachten met wandelen en baden en schetsen den dag in opgewekte stemming door, zonder door hare tante iets te hooren of den secretaris te zien te krijgen.

Aan tafel werden zij bediend door Martina, die er bleek en zenuwachtig uitzag. Zij merkten ook op dat de schoone broche, die Martina tot dusver steeds gedragen had, nu verdwenen was ; en al verschijnsel gaf haar stof tot zekere gevolgtrekkingen.

— Ik geloof vast, zegde Ursula, dat zij die broche weggenomen en niet gekregen heeft ; en nu is zij bang dat M. Merton haar zou vragen hoe aan dat schoons komt, als hij 't haar dragen zag.

— Misschien heeft Rennie het haar gegeven, opperde Betty.

Ursula schudde met beslisheid haar hoofd.

— Als hij haar zoo kostbare geschenken gaf, zegde zij, dan zou hare houding wel anders tegenover hem wezen. Let maar eens op ! Zij is heel gedwee en stil tegenover hem, maar zij houdt hem voordurend in het oog.

— Aan een vrijer kan men niet denken, meende Betty. Daarvoor is zij te leelijk.

— Als de nacht, ja ! En bovendien, een vrijer van haar zou haar ook zulke bostbare geschenken niet vereeren.

— Maar, gaf Betty in bedenking — als M. Rennie zoo'n eerlijke en trouwe rentmeester is, zooals iedereen schijnt te denken, waarom belet hij die meid dan niet om zich dingen van tante toe te eigenen ?

Ursula haalde hare schouders op. Ook haar ging dit vraagstuk te diep, en zij wist er niets beters op dan geduld te oefenen tot den volgenden dag en te zien wat er gebeuren zou als de notaris verscheen.

Middelerwijl kwamen er ter kennis van de scherpziende Ursula een paar kleine omstandigheden, die haar niet weinig verbaasden.

Zij en Betty, vermoeid van eene lange wandeling, gingen vroeg ter ruste. Betty was al vroeg in zaligen slaap. Maar hare jongere zuster kon den slaap niet vatten en zocht dus, als gewoonlijk, hare toevlucht bij een boek. Zij stond op, stak de kaars aan en ging om een boek te halen, naar de ledige kamer aan de overzijde van den corridor, waar haar koffer stond. Deze was nog niet uitgepakt, en terwijl nu Ursula kuielde om het boek te zoeken, werd hare aandacht getrokken door een geluid in de benedenverdieping, alsof er een zwaar voorwerp over den vloer van den gang geschoven werd.

Ursula sprong op, ging naar den trap, met de kaars in de hand, en daalde ver genoeg af, om te kunnen zien dat er een ledere valies, blijkbaar zeer vol gepakt, aan den voet van de trap op den grond lag. Terwijl zij er naar keek, zich afvragende of er iemand om dezen tijd van de nacht het huis ging verlaten, hoorde zij voetstappen ; en daar zij niet betrapt wilde worden als spioen, blies zij hare kaars uit. Geheel donker werd het evenwel niet, want er was maneschijn. Straks kwam er iemand uit eene kamer, en nam het valies op, en verdween.

Ursula's nieuwsgierigheid was gepikkeld, en lafheid behoorde niet tot hare eigenschappen. Vertrouwende op hare behoedzaamheid en op de vlugheid van hare voeten, sloeg zij haar nachtgewaad dicht om zicht heen, zette den kandelaar neer en daalde zachtjes de trap af. Maar nog voor zij beneden was, werd zij staande gehouden door de ontdekking, die er op geringen afstand van waar zij stond een gesprek gevoerd werd van uiterst gespannen aard. De deur van de ontbijtkamer stond op een kier, en daardoor hoorde zij, versteend van schrik, de woorden, op heeschen, maar duidelijken toon uitgesproken !

— O, dwing mij er niet toe ! Dwing mij er niet toe !

— Sst !

Ursula haalde diep adem, toen zij sissende geluid hoorde, eene vermaning tot stilte onmiddellijk op de zooeven vernomen woorden volgeld.

Wie waren de sprekers ?

Ursula was zoo goed als zeker, dat de woorden geuit waren door Martina de kamermeid. Maar wie was de andere, die stilte gebood ? — Ursula vermoedde dat het Rennie was ; maar dit was slechts eene gissing. Het éénige, wat bij haar vast stond, wat, dat er in de ontbijtkamer minstens twee personen waren, een man en eene vrouw — vermoedelijk Rennie en Martina, of wel de secretaris en hare tante.

(Wordt voortgezet).